

ΤΟ ΑΣΤΥ

Ετος Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 27

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΛΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἰσχυρὰ καὶ προκλήρωται διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμᾶς 20.

Ἀγγελίαι καὶ ἀδοσιφοίσι καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδικαίῃ συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

ΣΦΙΓΕ ΑΡΙΘ. 2

ΚΑΚΟΙ ΠΡΟΦΗΤΑΙ

Κατά την επί Τίτου πολιορκίαν τῆς Ἱερουσαλήμ, λέγει ὁ Ἰώσηπος Φλάβιος νομίζω, ἀγνωστός τις ἀνὴρ ἐθεάθη περιφερόμενος ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἐπὶ ἐπτὰ συνεχεῖς νύκτας κραυγάζων: Ἄλλοίμονον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ! Τὴν ἐβδόμην νύκτα ὁ ἀπαίσιος αὐτὸς προφήτης ἠκούσθη κραυγάζων: Ἄλλοίμονον εἰς ἐμέ! παρευθὺς δὲ λίθος βληθεὶς ἐκ τῶν ρωμαϊκῶν πολιορκητικῶν μηχανῶν ἐφόνευεν αὐτόν.

Τὴν αὐτὴν πένθιμον προφητείαν ἀκούομεν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας ἀπαίσιως ἀντηχοῦσαν ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου. Ἄνερχονται ἐπὶ τοῦ βήματος ῥήτορες παχύδερμοι, ῥήτορες ὀξύρρυχοι, ῥήτορες μακρόποδες καὶ μακραύχενες ὡς πελαργοὶ καὶ κράζουσιν ἀπαίσιμα μαντευόμενοι περὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, διὰ διαβεβαιώσεων τολμηρῶν μέχρις αὐθαδείας, διὰ θρηνητικῶν δι' ἀπολόγων ἀνοουσίων. Ἀνεμένοντες τὴν ἀνοιξὶν ν' ἀκούσωμεν τὸ χροποῖον κελάρημα τῶν ττηνῶν καὶ ἀκούομεν τοὺς δυσιάνους κρωγμοὺς τῶν κοράκων. Ἀνεμένοντες ν' ἀκούσωμεν εἰς τὴν βουλὴν ῥήματα ὑψηλῆς φιλοπατρίας, νὰ ἴδωμεν αὐτὴν συνασπισσομένην ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ κινδύνου, ἀποτελοῦσαν ὄγκον συμπαγῆ, ἐπίσημον, ἐπιβλητικόν, ἐλέγχουσαν τὴν ἀπρονοήσιαν καὶ τὴν ἀπραξίαν, καταδικάζουσαν τὸν φοροδετὴ δισταγμὸν, ἐπιβάλλουσαν μὲ φωνὴν βροντώδη τὸ ἀναλλοίωτον τοῦ ἔθνους θέλημα, περικλείουσαν διὰ τῆς ἀποφασιστικῆς τῆς στάσεως ἐντὸς ἀδιεξόδου κύκλου τὴν κυβέρνησιν (καὶ αὐτὴν προσέτι τὴν βασιλείαν, ἂν αὐτὴ εἴνε ἡ διστάζουσα), ἢ ἀραιροῦσαν ἔστω ἀπὸ τὰς ἀνικάνους χειρὰς τῆς τὴν ἐξουσίαν καὶ παρὰδίδουσαν αὐτὴν εἰς ἄλλας στιβαρωτέρας ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ὄμως ὄρον τῆς ταχίστης διασώσεως τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Ἄλλ' ἀντὶ τούτων βλέπομεν φατρίας διαπληκτιζομένης χυδαίως, ἐπίδειξιν ἄσκοπον καὶ ἀηδῆ ρητορικῆς, παρόχτασιν ἀφόρητον ἀπερχοῦς ἀδολεσχίας, χρῆσιν ἀνόητον πατριωτικῶν κοινοτοπιῶν χάριν μωρᾶς δημοσκοπίας, κατατριβὴν ἀσύγγνωστον χρόνου πολυτίμου, θρασεῖας ἀτιμωτικῆς εἰσηγήσεως, ἀθυροστομίαν ἐθνοβλαβῆ, τερατώδη σχέδια ἡμιμέτρων, ἐπαμφοτερισμὸν δόλιον, σιγὴν ἔνοχον ἢ ἰδιοτελεῖ. Ἐὰν ἠκούσθη καὶ τις ἀνδρική φωνὴ ἐλέγχου ὑπενθυμίζουσα εὐγλώττως τὸ καθήκον καὶ τὴν ὑποχρέωσιν καὶ πατάσσουσα ἐν ἀνεξαρτήτῳ φρονήματι καὶ τὴν ἀπελπιστικὴν ναυρότητα τῶν μὲν καὶ τὴν ραδιοῦργον ἐπιβουλὴν τῶν ἄλλων, ἔμεινεν αὐτὴ ἀπομεμονωμένη, ἐπηκολούθησε δὲ μετ' αὐτὴν μακρὰ λιτανεὶα γοερῶν μοιρολογίων καὶ ἠκούσαμεν ἐφέτος τοὺς θρήνους τοῦ Ἐπιταφίου δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς. Οἱ μακρόποδες ῥήτορες καὶ οἱ νεήλυδες μισσιονάριοι, ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν τοῦ κανοναρχοῦντος ἡγέτου, ἐταλάνισαν ἐλεγειακώτατα τὴν πατριδα τῶν καὶ ἀνεφώνησαν καθ' ἑκάστην ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας: Ἄλλοίμονον εἰς τὴν Ἑλλάδα! ὡς ὁ ἀπαίσιος ἐκεῖνος προφήτης τῆς Ἱερουσαλήμ οὐ ἐν ἀρχῇ ἐμνήσθη. Δὲν ἐπεξέτειναν ὁμως μετριοφρόνως καὶ ἐφ' ἑαυτῶν τὸν ταλανισμόν, ὡς ὁ ταλαίπωρος Ἰουδαῖος. Αὐτοὶ μάλιστα μακαρίζουσιν ἑαυτούς, διότι νομίζουσιν ὅτι οὐδεμίαν εὐθύνην ὑπέχουσι καὶ ἀντὶ λίθων προσδοκῶσι στεφάνους. Ρίπτοντες τὸν σπόρον τῆς δυχονοίας καὶ τῆς ἀποθηρρόνσεως εἰς τοιαύτας ὑπερτάτας στιγμὰς φρονοῦσιν ὅτι παρέχουσιν ἐκδούλευσιν σημαντικὴν εἰς τὸ ἔθνος, ἐκδούλευσιν διὰ τὴν ὁποῖαν ἡ ἐλαχίστη τῶν ἀμοιβῶν θὰ ἦτο ἡ παροχὴ ἐνὸς ἔλλεινου ὑπουργικοῦ χαρτοφυλακίου καὶ ἡ ἀνίδρυσις νέων ὑπουργικῶν δυναστειῶν ἐπὶ τῶν συντριμμάτων τῆς πατρίδος τῶν!

Ἐπὶ μῆνας ἕξ οἱ καλοὶ αὐτοὶ κύριοι ἔφερον ἀξιεπαίνως φημὸν εἰς τὸ στόμα τῶν, χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς βιάζῃ. Τώρα,

σκανδαλισθέντες ἴσως διότι ἡ Ἀστυνομία ἐπιβάλλει τὸν φημὸν εἰς τοὺς κύνας, αὐτοὶ ἀραιροῦσι τὸν ἰδικὸν τῶν.

Μὰς ἀφησαν νὰ κατέλθωμεν σχεδὸν μέχρι τοῦ πυθμένους τοῦ βαράθρου χωρὶς νὰ μὰς ἀποτρέψωσι καὶ διὰ μίαν καθ' ἣν στιγμὴν ἴσως ἡ ἀνάβασις ἤθελεν εἶνε πολὺ κινδυνωδὲς στέρα τῆς περαιτέρω καταβάσεως, μὰς φωνοῦσι: Μὴ προχωρήσητε! ἀνέλθετε! μετ' ἀταραξίας ἤτις θὰ ἦτο κωμικὴ ἂν δὲν ἦτο ἐπὶνειδιστος.

Καὶ τοῦλάχιστον ἂν ἔλεγον: «ἐπιστρέψατε» ὑπομονή! ἀλλ' ὄχι λέγουσι: «Μείνατε αὐτοῦ ὅπου εὕρισκεσθε» μείνατε αὐτοῦ ἀκίνητοι, ἐξηντημένοι, βραθυρωμένοι!»

Τὸ ἔθνος ἐξωπλίσθη καὶ ὑπεβλήθη κροτερικῶς εἰς ἀνυπολογίστους θυσίας. Τὸ ἐμπόριον κατεστράφη, ἡ πίστις ἐξέλιπε, τὸ φάσμα τῆς πεινῆς πλανᾶται ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γῆς καὶ κρούει καὶ αὐτὰς τὰς θύρας ἃς δὲν συνειθίζε πρότερον νὰ κρούῃ. Οἱ ἀγροὶ ἔμειναν ἀκαλλιέργητοι. Μυριάδες ἀσθενῶν πλασματικῶν ἔμειναν ἀπροσάττευτα. Ἐλιπάνθη ἡ γῆ τῆς Θεσσαλίας ἀπὸ τὰς σάρκας ἀλκιμῶν νέων εὐρόντων μαρτυρικῶν θάνατον ἐντὸς τῶν μεμολυσμένων στρατώνων. Πάντα ταῦτα πρὸς τί ἐγένοντο; Πρὸς ἓνα σκοπὸν, σκοπὸν ἱερὸν καὶ ὑψηλόν, τῆς διεκδικήσεως διὰ τῶν ὄπλων τῶν ἀπαραγράπτων ἐθνικῶν δικαιωμάτων, καὶ χάριν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀκόμη ὑφίσταται τόσας κακουχίας ὁ στρατὸς καὶ τόσα βάρη τὸ ἔθνος.

Τώρα ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχε πλέον ὁ σκοπὸς αὐτός, ὡς νὰ μὴ ἐγένετο τίποτε χάριν αὐτοῦ, ἐκστομίζεται ἡ ἀπαίσιος λέξις ἄπιστος! δηλαδή ἡ ἀτιμωσις, ὁ ἐξευτελισμὸς, ἡ ματαιώσις τῶν θυσιῶν, ὁ σφαγιασμὸς τοῦ μέλλοντος, καὶ ἐκστομίζεται μὲ ἀπάθειαν προστάγματος ὀρηχτικῶς, πρὸς ἐκτέλεσιν μιᾶς figuraton τετραχόρου! Τώρα ἀνακτώσιν αἰφῶν τὴν λαλίαν τῶν οἱ κωφάλαοι εἰρηνικοὶ, ἀφοῦ ἐδόθη τὸ σύνθημα εἰς τὴν βουλὴν καὶ δημοσιεύεται ἐν εἰδει συγχαρητηρίων ἡ γνώμη δέκα δικηγόρων τῆς Τριπόλεως σήμερον, ὡκτὼ ὀδοντοκτρῶν τῆς Χαλκίδος αὔριον, τεσσάρων πεταλωτῶν τοῦ Μεσολογίου μεθῴριον, ὡκτὼ νεκροπαπτῶν τῶν Πατρῶν τὴν ἐπομένην καὶ ἄλλων ὀσιουμαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν τοῦ κόμματος, ὧν ἡ μνήμη ἐπιτελεῖται κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ἐρημερίδας!

Τὸ εἶπε, λέγουν, καὶ ὁ Θιέρσος κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐκρήξεως τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου, προσπαθήσας νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἀσύνετον ὀρμὴν τοῦ πλήθους, ἀποκληθεὶς δὲ διὰ τοῦτο προδότης.

Τὸ εἶπε μάλιστα ἄλλ' ὑπὸ ποίας περιστάσεις καὶ διὰ ποίους λόγους, ὧ ἀνιστόρητοι; Συγκρίνεται ἡ κατὰστασις τῆς αὐτοκρατορικῆς Γαλλίας τοῦ 1870 μὲ τὴν σημερινὴν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους; Ὁ πόλεμος ὃν ἐπιθυμῶ τὸ ἔθνος ὡς ἀναπόδραστον ἀνάγκην, καὶ ὑπὲρ οὗ τὸσαῦτας ὑπέστη μέχρι σήμερον θυσίας, εἶνε πόλεμος γενόμενος ὑπὲρ τῆς κραταιώσεως φαύλης καταρροῦσης δυναστείας; Εἶχεν ἐπαρχίας γαλλικὰς ἐκεῖθεν τοῦ Ρήνου ὅπως ἀπελευθερωτῆ ἡ τότε ξιφουλκήσασα Γαλλία; Καὶ τὸ σπουδαιότερον μήπως ἡ Γαλλία, ἡ πλουσία καὶ εὐδαίμων Γαλλία, εἶχεν ὑποστῆ ὅπως ἡ πτωχὴ, ἀτυχὴς καὶ μικρὰ Ἑλλάς ἐπὶ ἐπτὰ ὄλους μῆνας ἐξωπλιζομένη ὑπέρογκα βάρη καὶ ἀπεριγράπτους θυσίας τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὠμίλει ὁ Θιέρσος;

Ἄν δὲν γνωρίζητε τὴν ἱστορίαν μάθετέ τὴν καὶ ἂν τὴν γνωρίζητε, μὴ τὴν στρεβλώνητε. Ἐπειδὴ δὲ βλέπω ὅτι εὐχάριστος ἀνατρέχετε εἰς αὐτὴν, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς ὑπεθυμίσω ἐγὼ ἐν ἱστορικῶν γεγονόσι καταλληλότερον.

Ὅτε ὁ Μαρδόκιος ἐστρατοπέδευεν εἰς Πλαταιάς, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ὑπὸ τὸν Παιουσάνην Ἑλλήνων φοβηθέντες τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων συνεσκέφθησαν τὴν προτεραιάν τῆς πανεν-

δόξου μάχης καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ὑποχωρήσωσι νύκτωρ. Ἄλλ' εἰς τὸ συμβούλιον τῶν στρατηγῶν δὲν παρευρίσκετο τυχαίως ἀπουσιάζων ὁ ἀρχηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων Ἀμομφάρετος, τραχὺς Σπαρτιάτης ἐξ ἐκείνων οὐς ἐγένενα ἡ παρὰ τὸν Εὐρώταν πόλιν πολὺ πρὶν ἐκλεῖξῃ ἀντιπροσώπουσ αὐτῆς τὸν κ. Βαλασσόπουλον, τὸν κ. Δημητρακάκην καὶ τὸν κ. Ματάλαν.

Μαθὼν τὴν ἀπόφασιν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ὁ γενναῖος Σπαρτιάτης ἠγανάκτησε καὶ ἐδήλωσεν ὅτι αὐτὸς μὲ τὸ σῶμά του δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ. Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει δὲ τοῦ Παιουσάνου ὅτι πάντες οἱ στρατηγοὶ ἐψήφισαν τὴν ὑποχώρησιν, ὁ Ἀμομφάρετος ἀνήγειρε ἐκ τοῦ ἰδάφους μὲ τοὺς στιβαροὺς τοῦ βραχίονος λίθον ὀγκωδέστατον καὶ ἐρρίψεν αὐτὸν πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν Ἑλλήνων λέγων ὑπερηφάνως: — Μὲ αὐτὴν τὴν ψῆφον ψηφίζω ἐγὼ νὰ παραμείνωμεν!

Ὁ ἀτρομητος Σπαρτιάτης ἔμεινε τῷ ὄντι εἰς τὴν θέσιν του καὶ ἐφρονέθη τὴν ἐπαύριον ἠρωτικῶς ἄλλ' ἡ ἀντίστασις του ἡ ἀναχαίτισσα τὴν ὀρμὴν τῶν βαρβάρων, παρέσχε καιρὸν εἰς τοὺς ὑποχωρήσαντας πράγματι διὰ νυκτὸς Ἑλλήνας νὰ ἐπιστρέψωσι καὶ νὰ κατατροπώσωσι τοὺς Πέρσας ἐξασφαλίζοντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος τῶν.

Εὐρίσκειται κανεὶς Ἀμομφάρετος εἰς τὰς τάξεις σας; Ἐχει νεῦρα καὶ μυῶνας νὰ δώσῃ τοιαύτην ψῆφον ὑπὲρ τοῦ μόνου μέσου ὅπερ ἡ τιμὴ καὶ τὸ καθήκον ὑπαγορεύει; Ἄς τὸ πράξῃ χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ διστάσῃ.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἀκουσίως ἀπὸ λίθου ἤρξισα τὸν λόγον καὶ εἰς λίθον ἐτελείωσα. Μήπως εἶνε καὶ τοῦτο οἰωνός ὅτι τὸ ἐπὶ τόσους μῆνας οἰκτρῶς παρατεινόμενον δράμα τραγικώτατον ἄμα καὶ κωμικώτατον διὰ λίθων μόνον μέλλει νὰ τελειώσῃ;

Ἡρώδης ὁ Ἄττιος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ ρῆξις τοῦ κ. Τσάμπερλαϊν πρὸς τὸν Γλάδστωνα καὶ ἡ παραιτήσις αὐτοῦ εἶνε ἤδη γεγονός ἀπὸ πολλοῦ τετελεσμένον.

Αἱ ἐφημερίδες μας, πάντοτε καλῶς πληροσημέναι, δὲν ἔλειψαν καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν νὰ ἀναζητήσωσι τὰ αἷτια τοῦ σπουδαίου τούτου πολιτικοῦ συμβάντος, εὐρον δὲ ὡς κυρίαν ἀφορμὴν αὐτοῦ... τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα.

Μαυθάνομεν ἐκ πηγῆς ἀθηναικῆς ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ὑπουργῶν ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος προτίθεται νὰ παραιτηθῆ προσεχῶς διαφωνήσας πρὸς τὸν κ. Δηληγιάννην ἕνεκα τοῦ ἰρλανδικοῦ ζητήματος.

Μετὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῇ βουλῇ ὁμίλιαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, τὴν ἀποκαλύψασαν εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἀγνωστομένην μέχρι τοῦδε ἐν αὐτῷ βιομηχαρία ἡμῶν, ἀναγγέλλομεν εὐχαρίστως εἰς τὸ κοινόν ὅτι προσεχῶς ἰδρῶεται ὑπὸ σπουδαίων κεφαλαίουχων καὶ ἐπιχειρηματιῶν ἐν Πειραιεὶ

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΗΜΙΟΝΩΝ

εὐθηνῶν καὶ καλλίστης ποιότητος, ἐντοπίας παραγωγῆς, ἐφοδιασθὲν διὰ τελειοτάτων μηχανῶν τῶν νεωτέρων συστημάτων κινουμένων δι' ἄτμου.

Ἐλπίζομεν δὲ λίαν προσεχῶς νὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἀναγγείλωμεν ὅτι τὸ αὐτὸ ἐργαστάσιον θέλει δυνηθῆ, τελειοποιούμενον καταλλήλως, νὰ ἐγκαινίσῃ καὶ τὸ ἕτερον αὐτοῦ καὶ σπουδαιότερον τμήμα τῆς ἐθνικῆς βιομηχαρίας τῶν Ἑπῶν.

Μετὰ τὰς τελευταίας ἐν τῇ βουλῇ ὁμιλίας καὶ συζητήσεις τηλεγραφοῦσιν ἡμῖν ἐκ τῶν συνόρων ὅτι τοῦ ἐκεῖθεν τῆς μεθορίου γραμμῆς στρατοῦ τὸ φρόνημα ἀνεπερωθή καὶ διατελεῖ ἐξαιρετον.

Ἡ πάντοτε ἐπὶ ἀνθελληνικῷ πνεύματι διακριθεῖσα «Gazette de Cologne» καὶ πάλιν ἐπιτίθεται καθ' ἡμῶν ἐσχάτως προτρέπουσα τὰς Δυνάμεις νὰ μὴ λάθωσιν ὑπ' ἔψιν ποσῶς τὰς ἀξιώσεις ἡμῶν καὶ ἰσχυρίζομένη ὅτι οὐδὲν θὰ τολμήσωμεν ν' ἀποπειραθῶμεν, εἰμεθα δὲ ἀπλοὶ φωνασκοὶ καὶ τίποτε περίπλεον.

Mazette de Cologne, va!

Ἡ Πανεπιστημιακὴ βιβλιοθήκη τοῦ Βερολίνου ἀγγέλλεται ὅτι ἐπλουτίσθη ἐσχάτως διὰ τεσσάρων νέων εἰκόνων αἰτινες παριστώσι τὸν διανοητικὸν βίον ἐν Παρισίοις, Βεϊμάρη, Αἰδελβέργη καὶ Ἀθήναις Ἀναμφιβόλως τὸ θέμα τῆς τελευταίας ταύτης πρέπει νὰ εἶνε ὄλως φανταστικόν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ

Τὴν 20 λήγοντος μηνὸς ἐτελεύτησεν ἐν ἡλικίᾳ ἐβδομήκοντα δύο ἐτῶν ἐν Πόρῳ ὅπου ἠσύχαζεν ἰδιωτεύων ὁ Δημήτριος Στ. Μπουντούρης. Τὸ ἐκλαμπρον αὐτοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ στάδιον, ἐν ᾧ διέπρεψεν ἐπὶ γενεῖ, ἐπὶ πλούτῳ, ἐπὶ ἐλευθεριότητι, ἐπὶ μαθήσει καὶ ἐπὶ σπανίως διανοητικοῖς χαρίσμασι, ἐπισκιάσθη κατὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐνδεείας καὶ τῆς ἐκ τῶν κοινῶν ἀποχῆς· διὸ ἡ ἐπιλήσμων ματαιότης ἐφάνη φειδωλὴ περὶ τὸ θυμιάμα ὅπερ ἀφθόνως ἀπονεμίει εἰς πᾶσαν τυχόν ἐκλείπουσαν ματαιότητα. Ἄλλ' ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς—ὡς καὶ ἄλλοτε ἔσχομεν ἀφορμὴν νὰ εἰπωμεν—εἶνε πινακοθήκη, ὅ,τι δὲ οἱ ἄλλοι παρέλειψαν νὰ πράξωσι, πράττομεν ἐκ δικαιοσύνης ἡμεῖς περισώζοντες εἰς τὰς παρούσας σελίδας τὴν εἰκόνα καὶ τὴν μνήμην τοῦ Δημητρίου Μπουντούρη, ἀτομικότητος τὰ μάλιστα ἀξιολόγου καὶ ἐνδιαφερούσης τῆς παρελθούσης γενεᾶς.

Γόνος μιᾶς τῶν πλουσιωτάτων καὶ ἐπιφανεστάτων τῆς Ὑδρας οἰκογενειῶν, ἀπεδήμησε παιδίον ἐπὶ ἐκ τῆς πατρίδος του, πεμφθεὶς παρὰ τοῦ πατρὸς του μακρὰν τοῦ φοβεροῦ τῆς Ἐπαναστάσεως σάλου καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς κινδύνων. Ἀφοῦ δ' ἐπ' ὀλίγον διέτριψεν ἐν Κεφαλληνίᾳ, μετέβη εἰς τὴν Ἐσπερίαν πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ διήνησε μετὰ σπανίας εὐδοκίμησης τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ Λύκειον τοῦ Eton. Κατὰ τὴν ἐκ Λονδίνου διάβασιν τοῦ κειμηλοστοῦ Καποδιστρίου, κατερχομένου εἰς Ἑλλάδα ὅπως ἀνάλαβῃ τὴν ἡγεμονίαν, παρυσιασθήσαν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ διαμένοντες ὁμογενεῖς, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ Μπουντούρης. Ὁ ἐμψρον Κυβερνήτης παρώτρυνε τότε τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ σπουδάζοντας νεαροὺς Ἑλληνας νὰ μεταβῶσι εἰς Ἑλβετίαν ὅπως τελειοποιήσωσι τὰς σπουδὰς τῶν, ἀποκτήσωσιν ἐνταυτῷ καὶ ἦθῃ αὐστηρότερα καὶ ἀπλοικώτερα.— Ἄν μείνετε ἐδῶ, τοῖς εἶπε, θὰ καταντήσετε νὰ τρώγετε καὶ τὰ καρύδια μὲ τὸ πηροῦν! Τῇ συμβουλῇ τοῦ Καποδιστρίου πειθόμενος ὁ Μπουντούρης μετέβη καὶ ἀπεπεράτωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν Γενεύῃ, συμπληρώσας αὐτῷ χάρις εἰς τὴν ἐκτακτον αὐτοῦ εὐφραν καὶ φιλομάθειαν τὴν ἀπαράμιλλον ἐκείνην μόρφωσιν ἐφ' ἣ διεκρίθη καθ' ἅπαντα τὸν μετέπειτα βίον. Δεκαοκταετῆς μόλις διωρίσθη γραμματεὺς τῆς ἐν Μονάχῳ ἑλληνικῆς πρεσβείας μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου πρέσβεως ἐν ἔτει 1833 ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δ' ἐκείνης μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐπὶ τῆς νῦν βασιλείας διετέλεσε πρεσβευτῆς ἐν Πετροῦπόλει ἡ διπλωμα-

τία υπήρξε δι' αὐτὸν στάδιον ἐπιφθονοῦ ἐκτιμήσεως καὶ εὐδοκίμησεως οἷον δὲν ἀναμένουσιν οὐδ' ὠνειρεύθησαν κἀν αἱ σήμερον προαγόμεναι μετριότητες. Χάρις εἰς τὰς ἀριστοκρατικὰς τοῦ ἔθους, εἰς τὰς παντοδαπὰς γνώσεις του, εἰς τὴν σπανίαν του γλωσσομάθειαν καὶ εἰς τὴν ἐτοιμότητα τοῦ σπινθηροδόλου πνεύματός του ἐξετιμήθη καὶ διέπρηνεν ὁ Ὑδραῖος ἐπατρίδης εἰς πολλοὺς διπλωματικούς καὶ ἀριστοκρατικούς τῆς Εὐρώπης κύκλους, αἱ δ' εὐφυολογία του, αἰτινες ἐκυκλοφόρουν καὶ εὕρισκον ἀπήχησιν εἰς πάσας τὰς αἰθούσας, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πολυθρύλητον βιβλίον τῆς διασήμου Φαννῆς Λὴρ ἀναφέρονται. Τὸ χάρισμα τοῦτο τῆς ἐτοιμίου εὐφυολογίας διετήρησε καὶ μέχρις ἐσχάτων ἀνεξάντλητον. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τελευταίου Ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου εὕρισκετο ἐν φιλικῇ οἰκίᾳ ἐσπέραν τινὰ, ἐλέγετο δὲ μεταξύ τῶν νέων τῆς ἡμέρας καὶ ἡ εἰδησις ὅτι ὁ Τσάρος ἠσθένει ἦσαν τότε αἱ ἡμέραι τῶν ἐπανειλημμένων ἀτυχιῶν τῶν ρωσικῶν ὄπλων πρὸς τῆς Πλεύνας. — Εἰξέυρετε ἀπὸ τί πάσχει ὁ Τσάρος; εἶπεν αἰφνης ὁ Μπουντούρης πρὸς τὴν ὁμήγουριν· πάσχει ἀπὸ περιπλευροῦν!

Γνωστὴ δὲ εἶνε ἡ ἀπάντησις ἣν ἔδωκε πρὸς τινων μόλις μηνῶν ὅτε ἐγεροθεῖς ν' ἀπέλθῃ ἐκ τοῦ θεωρείου τῶν διπλωματῶν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ πάσχων τὴν ὄρασιν προσέκοψέ που καὶ κατέπεσε μετὰ κρότου.

— Δὲν εἶνε τίποτε! εἶπε μειδιῶν πρὸς τοὺς σπύσαντας ν' ἀνεγείρωσιν αὐτόν· ἠθέλησα κ' ἐγὼ ν' ἀκουσθῶ εἰς τὴν βουλὴν!

Οὐχ ἦττον ἐπίσημον ὑπῆρξε καὶ τὸ ἐν τῇ πολιτικῇ στά-

δίῳ του. Ἀνήκων εἰς τὸ ἀγγλικὸν λεγόμενον κόμμα, μετέσχε καὶ διὰ τῆς πολιτείας του καὶ διὰ τῆς κοινωνικῆς του ἐπιρροῆς τῆς συνταγματικῆς κατὰ τοῦ Ὁθωνοῦ ἀντιπολιτεύσεως, πάντοτε ὁμῶς ἐντὸς τῶν ὄρων τῆς εὐπρεπείας καὶ τῆς νομιμοπροσόντης. Διετέλεσε πληρεξούσιος τῆς Ὑδρας καὶ κατὰ τὰς δύο ἐθνικὰς συνελεύσεις, πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνοῦ, κατόπιν δὲ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν. Τὸ γῆρας του δὲν ὑπῆρξε βεβαίως ζηλευτόν· ἡ ἐλευθεριότης τοῦ βίου του ἐξήντησε τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ τὰ μέσα καὶ ἡ ἀστοργος τῶν κυβερνήσεων φειδῶ γλισχρῶς ἀντήμειψε καὶ τὰς ἀτομικὰς αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις καὶ τὰς οἰκογενειακὰς του θυσίας. Ὑπεβάλλετο λοιπὸν κατὰ τὰ τελευταῖα τοῦ βίου του ἔτη αὐτὸς ὁ γόνος τῆς λαμπρᾶς οἰκογενείας ἧτις καὶ νόμισμα ἴδιον ἐν εἶδει μεταλλίου ἔκοπτεν ἐν Φλωρεντίᾳ — νόμισμα φέρον κεφαλὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ μιᾷ ὀψεί καὶ τὸ μονόγραμμα τῆς οἰκογενείας ἐν τῇ ἑτέρᾳ — εἰς στερήσεις οἷας δυσφόρως ἠνείχετο ἡ πρεσβυτικὴ του ἡλικία. Καὶ ἐμεμφιμοῖρει μὲν διὰ τοῦτο καὶ ἤχθετο διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου του εἰς τὴν ὄρασιν του βλάβην· ἀλλ' ὅτε ἡ ὥρα τῆς ἀνίας καὶ τῆς θλίψεως παρήρχετο ἀνεβίου νεάζων ὁ χαρίεις καὶ στωμύλος ἐπατρίδης, θέλων διὰ τῶν τρόπων του καὶ ἀντλῶν εὐχαρίστως ἐν τῇ ὁμιλίᾳ του ἐκ τοῦ ἀκένωτου ταμείου τῶν γνώσεων, τῶν ἀναμνήσεων, τῆς εὐφροσύνης του, ἐπιδεικνύων ἀφελῶς ὅλα ἐκεῖνα τὰ προσόντα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας, δι' ὧν διεκρίθη ἐν τῷ βίῳ καὶ κατέλιπε τελευταῖον μνήμην τόσον συμπαθῆ πᾶσι τοῖς γνωρίσασιν αὐτόν.

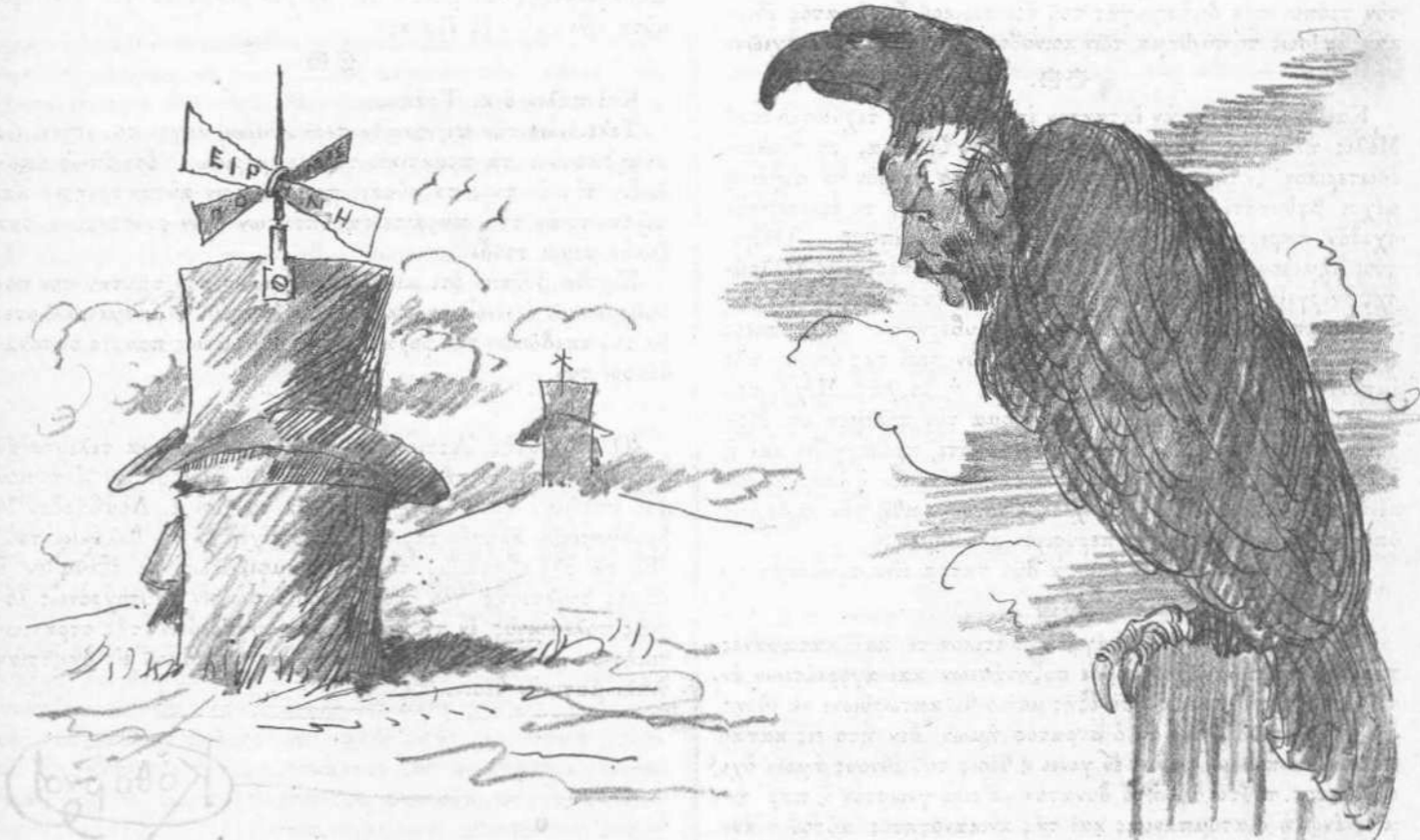
ΗΛΥΘΗ Η

Ὁ Ἐριούπ ἀγαμέων τὸ πέρας τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων.

Ὅρατοὶ ἐν τοιαύτῃ στάσει τὴν Τρίτην ὧραν 3 μ. μ. ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου.

Ἀρεμόνυλοι ἀγγλικῆς κατασκευῆς

Εἰς οἰωνὸς κάμιστος. . . .

Η ΒΟΥΛΗ

Πανομοιολογούμενος το ευφύεστερον και ψυχολογικώτερον ιδίως όλων των μέχρι τούδε μέτρων της κυβερνήσεως υπήρξεν η σύγκλησις της βουλής.

Εάν αληθεύη ότι την πρωτοβουλίαν αυτού έσχευε ο κ. Παπαμιχαλόπουλος, εν τωιαύτη περιπτώσει ο εκ Μολάων πολίτευτής, δι' ημάς τουλάχιστον, θα ήδύνατο να έχη πλειοτέρας και των του Βίσμαρκ αξιώσεις επί της έφευρέσεως του περιφήμου όρισμού της καταλλήλου έκλογής της ψυχολογικής στεγμής.

Καθ' ην ακριβώς στιγμην ο κόσμος ηρχισε να παρατηρή την μεταξυ της αφρονίας των λόγων και της ολιγότητος των πράξεων της κυβερνήσεως δυσαναλογίαν, έσπευσε να συμβουλεύσει την πρόσκλησιν της βουλής, όπως αποβλέποντες εις την ανυπολόγιστον φλυαρίαν και την τελείαν αποστροφήν προς τα έργα, αιτινες διακρίνουσι την άλλην ταύτην έξουσίαν του κράτους, αρχίσωμεν εκ συγκρίσεως να θαυμάζωμεν την ολιγολογίαν και την δραστηριότητα της κυβερνήσεως.

Και έπειτα λέγουσιν ότι η παιδείσις και η ανατροφή των πολιτικών μας είνε ημελημένη, άφου ουτοι γνωρίζουσι τόσω καλά να χρησιμοποιώσι τα εκ της ιστορίας διδάγματα!

Οι άρχαιοι ρωμαίοι και βυζαντινοί αυτοκράτορες της παρακμής αναφέρεται ότι άμα ως έβλεπον τον λαόν αυτών αρχίζοντα να συναίσθηθη την κακήν διοίκησιν αυτών η τάς άτυχεις έξωτερικάς περιπετειάς, αιτινες ημαύρουσιν το γόητρον του κράτους και ήλάττουσιν την δύναμιν αυτού, έπενούσιν και παρείχον αυτώ παντός είδους θεάματα, ηνοιγον τους ίπποδρόμους, ίδρουσιν άμφιθέατρα, διενήργουσιν άκαταπαύστους έορτάς και πανηγύρεις όπως άπασχολήται διαρκώς η προσοχή του.

Απαράλλάκτως και οι κυβερνήται ημών μόλις παρετήρησαν ότι ο λαός προσείχεν από τινος ολίγω περισσότερον εις τον τρόπον της διεξαγωγής του έξωτερικού ζητήματος έδωκαν άμέσως το σύθημα των κοινοβουλευτικών ταυρομαχιών.

Και θαυμάσατε την έκτακτον επιτυχίαν του τεχνάσματος! Μόλις ήλθε εις το μέσον το έσωτερικόν ζήτημα, το αίώνιον έσωτερικόν ζήτημα, το έχον πάντοτε το προσόν να συγκινή μέχρι βαθυτάτων πάντα σύγχρονον έλληνα, το έξωτερικόν σχεδόν παρερίφθη και έξηφανίσθη το ταλαιπωρον. Ολίγοις σήμερον είνε οι ένασχολούμενοι άκόμη περι της μελλούσης ενεργείας, ην μάς είχεν υποσχεθή τελευταίον διά το πρώτον δεκαπενθήμερον του Απριλίου η κυβερνήσις; άλλα ποίος είνε ο μη ένδιαφερόμενος και μη όμιλών περι της ψήφου της έμπιστοσύνης, ην πρόκειται να δώση η βουλή; Μέχρι πρό μικρού άκόμη όλοι έφερον ανά στόμα τον πόλεμον και έθούρουσιν υπέρ αυτού; άλλα σήμερον, ότε προσεγγίζει και η 7η Απριλίου, ένθυμηθήτε ολίγον και ειπέτε αν η υπέρ αυτού κίνησις δύναται και κατ' ελάχιστον να συγκριθη καν προς τον υπέρ του κ. Δηληγιάννη περυσινόν κλονισμόν;

Αλλ' έλησημονήσαμεν ότι τα δύο ταύτα είνε συνώνυμα.

Ο επιθυμών να συναγάγη πρακτικόν τι και καταφανές πόρισμα εκ των μέχρι τούδε συζητήσεων και άγορεύσεων εν τη βουλή καθ' ημέραν, το έξής μόνον θα κατώρθωνε να εύρη: ότι μέχρι τούδε και αν ο στρατός ημών δέν ήτο εις κατάστασιν να πολεμήση και εν γένει η θέσις του έθνους ημών όχι εύάρεστος, τούτο δέν ήτο δυνατόν να είνε γνωστόν η παρ' ημίν, ένφ η διατυμπάνισις και της άνικανότητος αυτού ν' άντιμετρηθή προς τον τουρκικόν και της προσεχούς ημών χρεω-

κοπίας αποτελεί την κυρίαν προσπάθειαν και μέριμναν των πλείστων εκ των εν τη βουλή όμιλούντων. Άγνοούμεν δε έξ ολοκλήρου κατά πόσον τούτο δύναται να συμβιβασθη προς το στοιχειωδέστατον δόγμα της ευπρεπειας και του οικιακού συμφέροντος, καθ' ο τα άκάθαρτα άσπρόρουχα πρέπει να πλύωνται κατ' οίκον.

Αλλ' ημέτερον όπωσδήποτε καθήκον είνε μόνον να παρατηρώμεν τα συμβαίνοντα και διά τούτο συμφώνως προς την χρονογραφικήν ημών υποχρέωσιν κρίνομεν καλόν να σημειώσωμεν ότι κατά την δημοσίη πλίσιν ταύτην των άκαθάρτων άσπρόρουχων του στρατού και της διοικήσεως μας διεκρίθησαν αι πλύστραι της αντιπολιτεύσεως.

Πρό της ενάρξεως εκάστης των συνεδριάσεων ο αξιότιμος πρόεδρος κ. Ρικάρης κρίνει καθήκον του να άπευθύνη τακτικώς μικράν προσφώνησιν προς τα άκροατήρια υπομιμνήσκων αυτοίς ότι αι περιστάσεις είνε έκτακτοι, κλπ.

Τας προσφωνήσεις ταύτας υπό σοβαρωτάτην όλως έποψιν λαμβάνουσι τα άκροατήρια, μετ' έκτάκτου όλως δυνάμειως και έπιμονής έφέτος χειροκροτουύντα και ποδοκροτουύντα.

Ο μόνος έντελώς ένθαρρυντικώς έκφρασθεις μέχρι σήμερον, υπέρ του πολέμου υπήρξεν ο κ. Τράκας, είπων μάλιστα ότι αυτός ο ίδιος αναδέχεται να βάλη εμπρός τους Τούρκους με μία κλάρα. Αλλά δέν φοβείται ο αξιόλογος βουλευτής μήπως τυχόν του είπουσιν εκείνοι άμέσως ανακόπτοντες την όρμήν του: Ποϋ την πής την κλάρα;

Επίσης έλησημονήσεν ο αξιότιμος βουλευτής ότι με τωιαύτην κλάραν πρό καιρού βάλει εμπρός τους Τούρκους ο κ. Δηληγιάννης, με μόνην την μικράν διαφοράν ότι η κλάρα αυτη είνε... έξ έλαιας.

Και πάλιν ο κ. Τράκας. Τελειώνων τον περιφήμον περι κλάρας λόγον του είπεν, ως αναγράφουσι τα πρακτικά των έφημεριδων, ότι όπως αποδείξη την εν ταίς παρούσαις περιστάσεισιν αυταπάρησιν και φιλοπατριάν του παραιτείται πάντων των ρουσφετιών οσα έλαθε μέχρι τούδε.

Είμεθα βίβαιοι ότι μετά την δήλωσιν του ταύτην τον πολυθύλητον εκείνον χαρακτηρισμόν έαυτου, ον έκαμεν άλλοτε, θα του άπεδωκαν την φοραν αυτην όμοφώνως πάντες οι συνάδελφοι του.

Ο βουλευτής Αττικής κ. Λεβίδης μετά τινα τελευταίαν άγόρευσιν του εν τη βουλή κατά των όμιλούντων εναντίον του πολέμου προσέφερον εις τον εκ τούτων κ. Λομβάρδον έν βουλγαρικόν άλφαβητάριον, όπερ είχεν έν τφ θυλακίω του. Έν τφ άλφαβηταρίω: τούτω άναμφιβόλως θα έξέμαθεν ο κύριος βουλευτής τον τρόπον του έκφωνείν ταύτοχρόνως λόγους πολεμικούς εν τη βουλή και φυγαδεύειν της στρατιωτικήςς ύπηρεσίας τον άδελφόν του διά διορισμού εις δημοσίαν διπλωματικήν θέσιν.

Κόθορον

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

Εάν τα ήμερολόγια, ως υποδεικνύουσιν εκ των προτέρων τας μελλούσας να συμβώσι κατά την διάρκειαν του έτους εκλείψει ηλιού η σελήνης, κινήσεις των πλανητών η άτμοσφαιρικής μεταβολής, προαγγέλλουσιν έπίσης διά των λοιπών περιεχομένων των το είδος της φιλολογικής κινήσεως, όπερ μέλλει να επικρατήση κατ' αυτό, διεξερχόμενοι τα έφρετινά, πρέπει έξάπαντος να συμπεράνωμεν ότι η φαιδρότης και η εύθυμία δέν θα είνε τα μικρότερα συστατικά αυτης εύτυχώς. Όχι ότι οι αξιόλογοι και αγαθοί συγγραφείς προέβεντο τούτο ως σκοπόν και άποτέλεσμα των έργων των; άπαγε της βλασφημίας! Τα πλείστα των δημοσιευμάτων αυτών εισί διηγήματα, ποιήματα, σκέψεις, σκιαγραφαί, εικόνες, άναμνήσεις, πάσαι εις το σοβαρόν και πολλὰι μάλιστα εις το αίσθηματικόν είδος αναγόμεναι; άλλα το ύφος, η γλώσσα, αι άρχαι και εν γένει ο τρόπος, έφ' ων όλα σχεδόν, ως εκ προηγηθείσας συνεννοήσεως, έγράφησαν, είνε τωιαύτα, ώστε συχνότατα συμβαίνει εκεί ακριβώς όπου ίσως ο γράφων θα ήλπίζε να θέση εις κίνησιν τους δακρυογόνοους, να ύρίστανται τούτο άπεναντίας μόνοι οι γελαστικοί η οι χασμητικοί άδένες του αναγνώστου.

Μία των κυριωτέρων αιτιών του περιέργου τούτου φαινομένου είνε άναμφιβόλως και η έντελής προς την λέξιν περιφρόνησις, ην προσθεύουσιν οι πλείστοι των εν τη νεοελληνική γραφόντων. Κυριώτατον μέλημα του έν πάση άλλη γλώσση φιλολογικώς εργαζομένου κρίνεται και της εργασίας αυτου το πλείστον συνήθως άσπρόρουχ η όση το δυνατόν άρμονικώτερα συνταύτισις της έκφράσεως προς την έννοιαν, η φροντίς όπως αυτη άποδίδεται όση το δυνατόν ακριβέστερον υπ' εκείνης, η μέριμνα όπως ουτε η ιδέα έλλείπη από της λέξεως ουτε η τελευταία είνε άνεπαρκής η ύπερβολική εν συγκρίσει προς την πρώτην. Παρ' ημίν όμως όλως αντιθέτως αι λέξεις θεωρουύται κοινώς ως κενόν τι χρῆμα, ουδεμίαν δυνάμενον να έχη βαρύτητα, και είτε η παράταξις αυτών κενών πάσης έννοιας, είτε η προφανής αντίθεσις της σημασίας αυτών προς την ιδέα, ην έχει κατά νούν ο γράφων, είτε η χρησιμοποίησις των άστειωτέρων έξ αυτών προς έκθεσιν της σοβαρωτέρας έμπνεύσεως η των πομπωδεστερών προς διερμήνευσιν της κοινοτάτης, νομίζονται πράγματα περι των όποιων ουδ' επ' ελάχιστον άξίζει τον κόπον να φροντίξη τις.

Τα παραδείγματα προς άπόδειξιν τούτου θα έπλεόναζον. Αλλ' άπολαύσατε έπιτροχάδην σημειούμενα τινά πρόχειρα άπανθίσματα. Πώς σάς φαίνεται λ. χ. ο έξής όρισμός του βίου εκ μελαγχολικού τινος ποιήματος οζοντος Παπαρηγοπούλου έξ άποστάσεως χιλιαμέτρων;

Ίδου ο βίος! συμφοράς και άγωνίας πτώμα, Γνώφος, όστις την κύλασιν διπλήν άπεικονίζει, Διηκεές όλισθημα εις το προσχαίνον γώμα, Ένθα επί ψυχρών όστων η αύρα όλολύζει.

Και παραλογίζεται ο ποιητής. Και κατωτέρω:

Προσβλέπει εις το παρελθόν ψυχρός τα θύματά του, Διέρχονται ως τάγματα πυκνά δέν άριθμούνται. Κόνις, κρανία, κόκαλα, παντού τα βήματά του Με δάκρυα, μ' όλοφυρμούς, με αίματα τυπούνται.

Εις πόσα άντίτυπα; Χαρίζω μίαν συνδρομήν του Αστεος εις όντινα δυνήθη να μου εξηγήση την σημασίαν της έπομένης φράσεως εκ κριτικής τινος μελέτης, γραφείσης, κατά σημειώσιν της διευθύνσεως του ήμερολογίου, υπό γνωστού δημοσιογράφου, ούτινος το όρατον ΩΣ ΕΠΙ ΤΟ ΠΛΕΙΣΤΟΝ ψευδώνυμον πο.λλης άπολαύει ύπολήψεως. Πρόκειται περι των ποιήσεων του Θεογώρου Όρφανίδου, εν αις:

«Μεγαλοπρεπείς στίχοι έκτυλίσσονται εκεί δίχην κινήτων κυλινδουμένων άνωθεν, θραυομένων εν τη άκτῃ του νωιτέρου κόσμου και έκβραζόντων τα φύκη της αρχαιότητος!!!»

Καθώς και της έπομένης:

«Εν τη γούρα ταύτη έλλείπουσιν άπαντα έκείνα τα γόητρα, άπασαι αι λεπταί και ύψηλαί άπολαύσεις, άπασαι αι ήδεται και άναπαυστικαί άντιθέσεις, αιτινες άλλαχού πρобиουσι, άμείβουσι και διεγείρουσι τον πνευματικόν βίον.»

Περαιτέρω ποιητής θεωρούμενος ως ιδιαίτεράν όλως έπιμέλειαν καταβάλλων εις την κατεργασίαν των στίχων του παρέχει ημίν τους έπομένους, όντως άρμονικωτάτους, όμιλών προς την έρωμένην του:

Ποϋ είν' οι όρκοι σου, αι συγνήσεις; Τι έγειναν αι διαβουκολήσεις; Σε άγαπώ διότι σ' έννοούσα Μεθούσασιν εις το περίπτωμα μου Έκπνέουσιν εις τα φίλημά μου! Σε άγαπώ! ναί, ό,τι έποθούσα Μου έδωκες μετά γλυκόν άγώνα..... Σε άγαπώ' τον άπαντα αίώνα!

Τι rimes dorées! και τί forme!

Απ' έδω κι' απ' εκεί. Εξακολουθείτε να θαυμάζετε στίχους και ιδέας: Ο κώδις του πολιτισμού θέλει παζόν τον βίον. Είνε ο κώδις του Ζολα, ο κώδις των όργίων!

Τι όλως ιδιαίτερον κακόν να έκαμεν άρά γε εις τους έλληνας στιχοουργούς ο δυστυχής γάλλος μυθιστοριογράφος διά να καταφέρωνται τόσον άγρίως διαρκώς εναντίον του; Αλλάχού, περιγραφή οφθαλμών έρωμένης:

Ποτε δέν είδον οφθαλμοί καθώς έκείνης άλλοι Ακτινοβόλοι, γαλανοί, ύγροι, γλαροί, μεγάλοι!

Εκ διηγήματος προβαλλομένου ως ψυχολογική και φυσιολογική μελέτη, ένφ έπρεπε να χαρακτηρισθη μάλλον ως υπόδειγμα βραδύνακτος γεννήμακτος του παλαιότερου ρωμαντισμού:

«Η εις τετραπέλευρον (carré???) άνοιγμένη επί του στήθους της έσθης άφινη να διαφαίνεται η αρχή μόλις του κόλπου και ο γλαυρός λαίμψ, ον λευκοτάτη έρυθρά ταινία περιέστρεφεν.....»

Και κατωτέρω: Το άρωμα αυτό, το απ' αυτης αναδιδόμενον, άπέπνεον έκτοτε οι πόθοι του πάντες, τα όνειρά του, ο περσός του, η μανία του.»

Και κατωτέρω: Το καλόν και το κακόν, το μικρόν και το μέγα, το όρατον και το δυσειδές, ο ούρανός και ο άδης, συγγένονται πρό των όμμάτων της νοσησής ψυχής και άκατασχέτους, ως τυρλήν, αυτην έλκύουσιν, εξαπατάουσιν, μεθούσουσι και κρημνίζουσιν εν τη σκοτοδίνη, εν η η ήσθη είνε πόνος, η άπόλαυσις θάνατος, η ζωη όδύνη.»

Και μια μετάρρασις, υποδεικνύουσα έξ άποστάσεως τον εύσεθη μεταφραστήν της. Έξ αυτης μανθάνομεν ότι ο Βίκτωρ Ουγκώ μεταξυ των άλλων πολλών του έργων έγραψε και τους Θαλασσοπόρους = Travailleurs de la mer. Κάτι τι άνάλογον προς τους κεφαλοπόρους και τους όδοντοπόρους ίσως;

Και διά να τελειώσωμεν, έν ύστατον δείγμα έρωτικής τρυφερότητος:

Από τη σασιμάρα μου κι' από την ταραχή μου, Μέσ' του χορού τα βήματα σ' επάτησα, ψυχή μου! Επόνεσες, μικροϋλά μου; Μα είπες κι' έγω τί σπαίω Ποϋ με πατάς τόσον καιρό μες την καρδιά και κλαίω;

Φαντάζεσθε έντεϋθεν την έρωμένην πατοϋσα την καρδίαν του άγαπητου της;

Κρέικ

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Τοῦ λόγου σου. Κων/πολιν. Εἶνε καιρὸς διὰ ταῦτα πράγματα: — Α. Α. Ἄρταν. Τηλεγράφημα Ἑλλήθῃ· θὰ τεθῆ ἀφέντως, ἀλλ' ἐν τῇ καταλλήλῃ ὥρᾳ. — Α. Βομβάνη. Ἑλλήθῃ· προσεγγίς στέλλεται ὑμῖν τὸ ζητηθέν βιβλίον καὶ τὸ ὑπόλοιπον.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ, ΑΡΙΘ. 32

ΕΝ Τῷ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙῷ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΣΥΝΕΣΤΗΘΗ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

(BIBLIOTHÈQUE D'ABONNEMENT)

ἐκ μυθιστορημάτων καὶ ἄλλων συγγραμμάτων ἑλληνικῶν, γαλλικῶν, ἀγγλικῶν καὶ γερμανικῶν 2,500 τόμων περίπου, παρεχομένων πρὸς ἀνάγνωσιν ἐπὶ μικρᾷ τιμῇ κατὰ μῆνα.

Ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσι τὰ πλεῖστα τῶν νεωτάτων γαλλικῶν μυθιστορημάτων.

Ἐντυπος κατάλογος ὄλων τῶν συγγραμμάτων τούτων δίδεται εἰς τοὺς ἐγγραφομένους συνδρομητὰς εἰς τὸ Ἄναγνωστήριον.

ΓΑΛΑ ΑΓΕΛΑΔΟΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ὁ θέλων νὰ πίνῃ θερμὸν ἀκόμη ἐκ τοῦ μαστοῦ τῆς ἀγελάδος θρεπτικώτατον καὶ ὑγιεινότερον ἀγελαδινὸν γάλα, δύναται νὰ εὔρῃ αὐτὸ καθ' ὅσον δῆποτε ὥραν τῆς ἡμέρας εἰς τὸ ἀρτισύστατον ἀντικρὺ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση) ΓΑΛΑΚΤΟΜΕΙΟΝ.

Τὸ Γαλακτοκομεῖον τοῦτο ἀναδέχεται ἐπίσης νὰ διανέμῃ καὶ κατ' οἶκον εἰς τὰς βουλομένας οικογενεῖας γάλα γνησιώτατον καὶ πρόσφατον ἀνά πᾶσαν πρωΐαν καὶ ἑσπέραν.

!! ΧΑΒΙΑΡΙ !!

Χαβίρι Γελθὰς ἀρίστης ποιότητος, πρωτοφανές, ἐκομίσθη εἰς τὸ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤ. ΑΝΤΩΝΑΚΗ ΚΑΙ ΣΑΡΑΡΑ τὸ Δημοπρατήριον. Ἄς τὸ δοκιμάσῃ ἀπαξ ὁ προσερχόμενος καὶ θὰ ἴδῃ ὅτι σπανίως ἐπωλήθη τοιοῦτο εἶδος χαβιαρίου εἰς τὴν ἀγορὰν μας. Εἶναι κάπως ἀκριβὸν ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν καλόν.

COUPE ἰδιωτικόν, κομψότερον καὶ μὲ νέα ὄλων χόμουρα ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς συμφερωτάτην τιμῇ. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

ΟΥΤΕ

ἄγιος Πέτρος κλειδοκράτωρ, οὔτε προσερχαί, οὔτε σταυροί, οὔτε ρηστῆαι χρειάζονται διὰ τὰ εἰσέλθῃτε εἰς τὸν

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

τὸ γνωστὸν μέγα ἐμπορικὸν κατὸς τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ. Διότι δταν χρειασθῆτε τίποτε διὰ τὰ προσφιλῆ μικρὰ σας, δευδιόποτε καὶ ἂν εἶνε, δὲν ἔμπορεῖ παρὰ ἐκεῖ νὰ οἶε ὁδηγήσῃ . . . ἢ καλαισθησία σας. Εἶνε ἀληθῆς μοναῖον παιδικῶν καὶ βρεφικῶν ἐνδυμάτων. Ἐχει πᾶν τὸ ἀναγκασιῶν διὰ βαπτίσματα καὶ τὰ τοιαῦτα. Καὶ ἐννοεῖτε βεβαίως πολὺ καλὰ δεῖ διὰ τὰ γείοντα τὰ ἀγαπητὰ μικρὰ σας πραγματικῶν ἀγγελαι φρονικὰ πρέπει νὰ τοῖς προμηθεύετε, δι. τι θελοῦν μόνον ἀπὸ τὸν

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΤΟΥ Κ. Ν. ΜΟΡΟΖΙΝΗ

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΟΥ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΜΝΗΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Πωλοῦνται παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἑστίας, Βιλμπέργ καὶ Μπέκ

ΔΡΑΧΜΑΣ 2 1/2

Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν κατωτέρω ἀγγελίαν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ΑΣΤΕΟΣ δύναται νὰ παράσῃ πᾶσαν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἐν αὐτῇ κυρίου.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Κύριος εἰδὸς κάλλιστα τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικήν, (διευθύνει δ' ἐπὶ πολλὰ ἔτη μεγάλον Τραπεζιτικὸν καὶ Ἐμπορικὸν Κατάστημα), τὴν Διπλογραφίαν καὶ καθόλου τὴν Ἐμπορικὴν, δυνάμενος νὰ διαθέσῃ ὥρας τινὰς καθ' ἑκάστην, ἀναλαμβάνει παραδόσεις τῶν τε γλωσσῶν καὶ τῶν Ἐμπορικῶν μαθημάτων, ἐπὶ δὲ καὶ μεταφράσεις δι' Ἐφημερίδας καὶ Περιοδικὰ. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ὁ παρ' ἡμῶν διακεκριμένος μουσικοδιδάσκαλος κύριος Γουίλιαμς καθιστᾷ γνωστὸν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ἀναδέχεται νὰ διδῇ μαθήματα ὑποκρούσεως (accompanimento) διὰ κλειδοκρυμβάλου καὶ βαρυτσοβίτου (violoncello) πρὸς ἐκτέλεσιν μουσικῆς ἐκλεκτῆς καὶ δυσκολωτάτης κλασσικῆς καὶ ἰταλικῆς, ὑπόσχηται δὲ ἐξάσκησιν καὶ πρόσδον ταχυτάτην καὶ σημαντικὴν ὡς πρὸς τὸν ρυθμὸν, τὸν χρόνον καὶ τὴν ἔκφρασιν. Ἀμοιβὴ 5 δραχμὰς καθ' ὥραν.

Ἡ δὲ σύζυγός του κυρία Γουίλιαμς καλλιτέχνις ἐπίσης διακεκριμένη καὶ γνωστῆς ἰκανότητος ἔχει ὥρας τινὰς διαθέσιμους διὰ παραδόσεις μαθημάτων κλειδοκρυμβάλου. Ἀπευθυντέον: Ὁδὸς Πειραιῶς 49 οἰκία Λιβανοπούλου.

Οἱ ἑρασταὶ τῆς μουσικῆς ἄς ἐπωφεληθῶσι τῆς εὐκαιρίας.

Εἰς ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. — Εἰς ΘΥΡΑΚΙΑ. — Κατ' ΟΚΑΝ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΕΝ Τῷ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙῷ
ΙΩ. Δ. ΚΑΤΣΑΡΗ

Κορηγητῶν τοῦ θεραπευτηρίου «Ὁ Ἐθαγγελισμὸς».

11. — ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ. — 11.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Τὰ νεώτατα καὶ τελειώτατα εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης εἰρῖσκονται ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὅπερ πλουτιζόμενον ὁσημέραι καθιστάται ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Περιέχει ἸΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ, δέχεται δὲ παραγγελίας τοιοῦτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20 % εὐθηνότερᾷ τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἄριστα: χαράσσονται ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτοπούμενα στιγμιαίως.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

✦ Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Παρρῆ ✦